Iosif Enăchescu Muscel.—

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunei Gilc a Vânătorilor

Direcția și Administrația — Str. 13 Septembrie, 85

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

PREȘEDINTE DE ONOARE: Mihail Șutzu; PREȘEDINTE: Dinu R. Golescu; VICE-PREȘEDINTE: Colonel G. G. Manu; CONSILIER-DELEGAT: N. Racotă; SECRETAR GENERAL: M. D. Scraba.

MEMBRII-CONSILIERI: Dinu C. Arion, Balaciu Petre, Principe'e Val. Bibescu, Dr. Dinu Brătianu, Dr. V. Bonachi, D. Gi Brătianu, Barbu Catargi, General Cotescu, Dr. I. Costinescu, Gr. N. Greceanu, C. Iarca, G. Lakeman-Economu, Dr. C. Leonte, Mih. Sc. Pherekyde, George A. Plagino, Gr. Rioșeanu, G. Schina, Ștef. Șendrea, Colonel C V. Sterea, Dr. G. Udrischi.

SEDIUL: STRADA GENERAL G. G. MANU No. 32, BUCUREȘTI

Anul I. — No. 3 și 4 1 LEU

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR

DIRECȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: 13 SEPTEMBRIE, 85

PUBLICĂ: ARTICOLE CU SUBIECTE PUR VÂNĂTOREȘTI; NUMELE MEMBRILOR UNIUNEI; NUMELE DONATORILOR; LISTA CONTRAVENIENȚILOR LA LEGEA DE VÂNĂTOARE; DĂRI DE SEAMĂ A SOCIETĂȚILOR DE VÂNĂTOARE, ETC., ETC. PRIMEȘTE ANUNCIURI CU CARACTER EXCLUSIV COMERCIAL.

SE DISTRIBUE **GRATIS** MEMBRILOR „UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR"

(ACHITÂNDU-SE ODATĂ PENTRU TOTDEAUNA 10 LEI, TAXA DE INSCRIERE IN UNIUNE ȘI FĂRĂ NICI O COTIZAȚIE LUNARĂ SAU ANUALĂ)

Loc pentru anunciuri

Loc pentru anunciuri

Loc pentru anunciuri

Anul I. No. 3 şi 4

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunei Cl-le a Vânătorilor

Direcţia şi Administraţia — Str. 13 Septembrie, 85

VÂNATUL DE SEZON

Noembrie-Decembrie-Ianuarie

SE POT VÂNA:

Lebedele, gâştele, raţele becaţinele, ciovlicele, nagâţii, şi orice vânat de baltă, sitarii, cerbii, căprioarele şi ţapii.

Dropiile, spurcacii şi caprele până la 1 Decembrie.

Prepeliţele, cârsteii, porumbeii, turturelele, cocoşarii, sturzii, fazanii, eruncii, cocoşii şi găinile de munte şi iepurii (până la 15 Ianuarie.

Urşii, mistreţii, râşii, lupii, vulpele, pisicile sălbatice, dihorii, nevăstuicele, zibelinele, jderii precum şi vulturii de stâncă şi de mare, vulturul ţipător, uliul, eretele, bufniţele, ciuhurezul, cucuvaia, cioara, stân cuţă coţofana şi cocostârcul se pot vâna în orice timp al anului.

NU SE POT VÂNA:

Potârnichele.

ARETUL POINTERILOR

Prin influența climatului, domesticirea, libertatea, educația, și chiar amestecarea sângelui, caracterul câinelui s'a schimbat cu desăvârșire, creindu-se întâiu copoiul și mult în urmă prepelicarul, căruia cu timpul i-s'a cultivat treptat, treptat calitățile, dobândindu-se reunirea tuturor perfecțiunelor dorite.

Din toate varietățile de câini de vânătoare, care există astăzi, e recunoscut de orice vânător, că mirosul, ardoarea și aretul pointerului predomină asupra tuturor. Toți autorii englezi și chiar francezi îl clasează înaintea oricărui alt câine, bazați pe aceste calități. Acei ce critică pointerul desigur că nu-l cunosc sau nu știu să se servească de calitățile lui.

N'am pretenția să susțin aci că numai pointerii sunt buni. câini buni se găsesc în toate rasele fie engleze, fie franceze și chiar în cele germane, însă după părerea mea, dintre pointeri, datorită nasului fin, 80% ies câini buni, pe când din celelalte rase nici 25%.

In articolul de față mă voiu ocupa în special de aretul pointerului.

Origina cuvântului *aret* e în prezent mult discutată, după unii, de oarece câinele se oprește înaintea vânatului, vine de la cuvântul francez arrêt = opri; după alții însă franțuzescul *„chien d'arrêt"* vine dela *„canis a rete"* care după latina barbară acești câini serveau la prinderea vânatului viu prin întinderea unei plase și peste vânat și peste câine.

Tot asemenea cuvântul *„a ponta"* vine dela verbul *„to-point"* de la care derivă și cuvântul pointer și înseamnă *„a arata," „a semnala vânătorului animalul".*

Aretul fiind instinctiv fiecărei specii de câini, chiar și la cele corcite, prepelițile și potârnichele le dau primele noțiuni de aret, rămâind ca magnetizate înaintea câinelui. Cine dintre noi n'a văzut copoiul nostru românesc pontând la prepeliță.

Prin aret se înțelege că prin atitudinea sa câinele anunță stăpânului său, prezența vânatului.

Englezul, speciel în creșterea și ameliorarea raselor, prin reprodncere a reușit a ameliora calitățile pointerului, la care aretul este aproape cataleptic, intins, cu nările tremurânde, sau sucit în diferite poziții imaginabile și chiar teatrale, cu coada dreaptă și orizontală.

Datorită ardoarei născută în pointer și vânătorilor fără multă experiență, cheta sa devine prea largă însă avându-se în vedere aretul său atât de puternic, lasă destul timp vânătorului de a veni până la el.

La primele areturi ce le face un pointer e absolut necesară autoritatea unui vânător cu experiență care să-i dea primele îndrumări și chiar să-i perfecționeze aretul, căci imediat ce i-a sburat o prepeliță la emoționat. Din acest moment simțind mirosul, slab de tot la început, înaintează cu precauțiune. cu pași mici, căutând a se asigura de existența vânatului, căzând în aret.

In acest moment, un vânător fără experiență, forțând

chiar fără să vrea aretul, vânatul pleacă şi câinele se obicinueşte a forţa vânatul să se ridice, aruncându-se asupra lui cu gândul dea-l prinde.

Mişcările vânatuiui, în timpul aretului, lasă nepăsător un pointer de rasă.

Când ai în faţă un câine tânăr şi fără experienţă e o greşală de neertat, a trage într'un vânat nearetat.

Ridicarea bruscă a potârnichelor şi sborul lor sgomotos fac ca aretul câinelut să devie mai puternic în viitor.

Cu cât un câine are mirosul mai desvoltat cu atât cheta sa prezintă mai multe areturi falşe sau minciuni, care nu sunt, drept vorbind, decât nişte începuturi de aret şi care nu ne conduc întotdeauna la adevăratul aret.

Pointerul, datorită calităţilor sale olfactive, pontează foarte de departe, mulţumindu-se a simţi vânatul numai cu mirosul. Un câine care în timpul aretului caută să zărească întotdeauna vânatul este un câine cu defect.

Deasemenea una din greşelile mari comise, chiar de unii vânători cu oarecare esperienţă, este scoaterea la câmp a doi câini care nu sunt bine dresaţi, astfel că în momentul ce unul din ei pontează, celalalt nedându-şi seama, se repede spre el, stârnind vânatul şi rămâind pe viitor cu acest defect, pe când câinele cu puţină rutină, cade şi el în aret văzându-l pe celalalt (arret a patron.)

Un vânător, care trage bine şi cunoaşte aptitudinele şi gradul de inteligenţă a elevului său şi fiind pasionat de vânătoare iar nu de vânat, este sigur că dintr'un pointer va avea întotdeauna nn bun tovarăş de vânătoare.

M. D. Scraba

PENTRU A AVEA UN CÂINE

de I. B. Samat.

Iată-ne la o lună aproape dela deschidera sesonului de vânătoare şi toată lumea caută câini.

Putem fi siguri că cea mai mare parte dintre vânători vor fi lipsiţi anul acesta, de câini, de oarece este foarte greu de a-şi procura. Acei care au îi pastrează, dresorii şi crescătorii de profesie, ar avea câţiva de dat, însă pe un preţ foarte ridicat, dacă sunt dresaţi.

Când susţin că preţul s'a ridicat, nimeni nu se va mira, sunt argumente puternice pentru ca să fie aşa.

Se zice că sunt scumpi şi mii frică, că se va zice încă mult timp, totul e în creştere. Multe lucruri însă, trebuie să recunoaştem, cresc fără motiv, numai pentru ca se urmeze mişcarea, nu este însă tot astfel şi în cea ce privesc câinii.

Acei care i-au avut, ştiu cu câtă greutate i-au putut hrăni. Fiecare au sacrificat nn mare număr şi a crescut cât mai puţini posibil. Asta e ceva, însă nu totul, trebuie să ne gândim şi la acei care au lăsat vânătoarea la o parte în timpul acestor

cinci ani, fie că au fost mobilizaţi, fie că au avut altceva de făcut, fie că nu voiau a se ocupa cu sportul în timp ce alţii se sacrificau. Eu am fost unul dintre acestia. Mi se părea că nu am dreptul, să mă primblu liniştit cu puşca şi să împuşc vânat în timp ce fraţii şi fii mei, jucau adevăratul rol al vânatului. Ştiu bine că acest lucru este mult discutat şi că acest sentiment nu era împărtăşit de toată lumea, însă sunt deaseminea sigur, că au fost multe persoane în categoria mea. Astfel se explică cum mulţi din câinii buni au murit în aceşti cinci ani.

Se lăsase la sfârşitul răsboiului grijea de ai înlocui, însă rcsboiul nu se mai termina. Infârşit sa terminat, noi căutăm câini, ei sunt scumpi, pentru motivele pe care le arăt, adică pentu că ei sunt rari şi pentru că putinţa de ai cumpăra cu bani a scăzut mai mult de jumătate. Insă toate aceste frumoase vorbe nu ne poate procura câinele visat. Nu ne rămâne decât un singur lucru de făcut, şi anume de a găsi un căţel, ceiace ie cu mult mai uşor ca să-l creştem şi să-l dresăm noi singuri.

Aceasta este dealtfel, totul ce e mai bine de făcut.

Evident că el nu ne va servi anul acesta, mult dacă putem să-l utilizăm la sfârşitul sesonului, însă pentru sesonal actual va trebui să renuţăm, totul va depinde de vârsta sa. Să poate, foarte bine, lua pe teren un câine de 9—10 luni, cu condiţia însă, de a nu-l obosi. Până la această vârstă este uşor a obicinui cu ascultarea, de al învăţa să aporteze şi dacă vrem, de al obicinui să facă *down*[1]). Susţin chiar că e mai bine a nu-l învăţa decât un singur lucru, down, şi ceeace este foarte uşor, mai ales dacă căţelul este obicinuit de tânăr.

Dacă el se culcă la ordin, la semn şi la fluier, el este dresat, cu condiţia ca întotdeauna stăpânul său să aibă destulă obicinuinţă cu câinii şi să ştie să-i conducă.

Am avut odată unul foarte bun, un câine excelent. unul din acei care valorează mult în viaţa uuui vânător. Era o căţea seteră englezească, albă cu pete mari galbene. Era născută la 1 februarie; la 4 luni ea ponta sigur porumbeii care veneau să ciugulească pe pământ şi se culca la sborul lor.

La 15 Noembrie, acelaş an, am împuşcat dela ea 8 sitari. Ea avea deci 9 luni, şi atingea dealtfel, în acest moment, talia mijlocie; am avut această căţea 9 ani, vânând cu ea pretutindeni, însă n'am reuşit nici odată să-mi aporteze, Aceasta îi displăcea...

Observ însă, că am început, ca orice vânător, să mă pierd în povestiri. Trebue să mă scuz că vorbesc de câinii mei, însă toţi confraţii mă înţeleg.

---

[1]) N. B. *Down* (a se citi daun), cuvânt englezesc corespondent cuvântului francez *Terre* = jos, la pământ culcăte şi care trebuie să fie executat la ridicarea mâinei în sus, la fluier sau la pronunţarea cuvântului *Down*.

Trebuie deci că toţi acei cărora le convine, să ia un căţel, să-l crească, şi să-l dreseze după cum am spus.

Supunere la *down* şi nimic mai mult. Ştiu bine că o mulţime de vânători nu voiesc şi asta pentru motivul că n'au încercat. Admit că *down* pentru anumite rase şi pentru anumite feluri de vânători, nu este necesar, însă el permite ca să dresezi şi să înveţi mai curând un câine de 4 luni. Restul se poate învăţa pe teren. Se va învăţa să aporteze anul viitor.

Imi rezerv libertatea de a scrie, cu altă ocazie despre *down*, ptactica sa, foloasele şi înconvenientele sale.

Aci ar fi fost prea mult, însă acei cari mă vor asculta le va conveni pentru că în acest moment se cere să mergem cât mai repede.

Bine înţeles că în totul ce zic, nu vorbesc decât de un brav căţel pentru o vânătoare practică, pe care l'am putea întrebuinţa la orice. Nu este vorba de un câine cu chetă largă, perfect de bine acomodat la câmp şi specializat la potârniche şi iepure aaeasta este mai complicat, mai lung şi mai greu. Vorbesc deci de câincle vânătorului mic, care nu are decât unul şi pretinde să se servească pe toate terenurile.

In ceeace priveşte a şti de ce rasă trebuie să fie câinele, nu voesc a-mi da părerea, fiecare având ideia sa. Cât despre mine, prefer pointerii şi snterii pentru câteva motive pe care le-aşi putea enumera în scurt-

La pointeri, câinele care nu are nas, este o excepţie; iar la seteri este mai puţin rar. Ori nasul este principala calitate a unui câine. Dacă luăm un pointer avem 99 şanse şi jumătate că el va avea nasul fin. Dacă luâm un brac, un epagniol, un grifon etc. avem mai puţine şanse. Foloasele pointerilor şi a seterilor este vioiciunea, sângele şi fondul lor. Unii găsesc că aceste calităţi sunt prea multe. Iusă, care este acel bun călăreţ care găseşte că calul său are prea multă vigoare. Se poate întotdeauna calma un animal inimos; însă nu se poate da nici odată avântul aceluia care nu-l are.

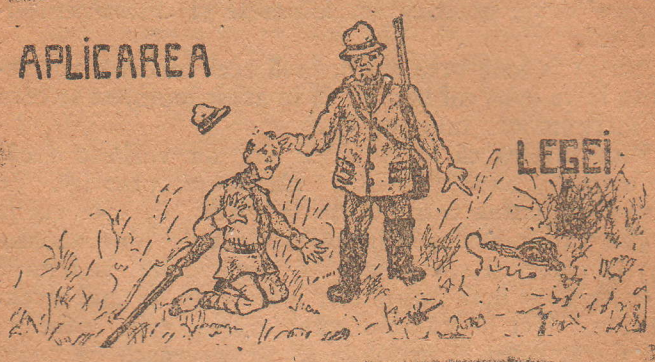
Nimic nu este mai supărător decât de a se vâna cu un câine care umblă cu indiferenţă ca şi când ar face un lucru forţat. Nimic nu este mai frumos decât un câine pe care sângele său îl îndeamnă, care se bucură de plăcerea de a vâna şi al cărui ardoare îl face să se ambaleze uneori, prefer pe acesta.

Insă, pentru Dumnezeu, scumpii mei confraţi şi prieteni, oricare ar fi rasa la care vă veţi opri, luaţi un căţel cu sângele curat, care să aibă origină, nu vă îngrijaţi numai de numele tatălui şi al mamei sale şi de frumuseţile lui. ci mai ales de acea a strămunilor lni, ceeace este cu mult mai important,

Câinii ca şi oamenii dealtfel, creditează adeseori mult mai mult dela străbuni, decât dela ascendenţii imediaţi, nu uitaţi niciodată şi vă veţi convinge cu prisosinţă. La un câine bun vânează rasa, este un proverb vechiu şi proverbele sunt înţelepciunea naţiunilor.

(după Chasseur francais)

traducere de **Jiky**

PENTRU D-L MINISTRU DE DOMENII

Primim la redacţia revistei o scrisoare semnată de mai mulţi amatori de vânătoare din judeţul Putna prin care ne roagă, să atragem atenţia D-lui Ministru de Domenii, asupra relei interpretări a decretului-lege din Ianuarie a. c.

Asociindu-ne în totul la cererea colegilor noştri, rugăm pe D. Ministru de Domenii a dispune o intervenire pentru anularea acelui decret-lege.

Dăm în întregime textul acestei scrisori:

Ca urmare la scrisoarea noastră de azi avem onoare a vă aduce la cunoştinţă următoarele:

In anul 1916, Societatea noastră observând că judeţul nostru a fost hărăzit de norocul de a avea fazani, cari sau înmulţit în stare sălbatecă pe valea Siretului, fazani cari erau scăpaţi dela crescătoria d-lui Economos, din judeţul Tecuci, Preşedintele nostru de onoare, şi cum aceste rare păseri tindeau să dispară din cauza vehementului braconaj făcut de către locuitorii satelor din apropierea lor, a atras atenţiunea Societăţei noastră. Onor Ministerul Domeniilor cu adresa No. 2322 din 23 Ianuarie 1916 ne face cunoscut, că faţă de intervenirea noastră, prin jurnalul Consiliului de Miniştri cu No. 12 din 12 Ianuarie 1916 a dispus prohibirea pe timp

de cinci ani a vânătoarei fazanilor în tot cuprinsul județelor Tecuciu, Putna, și R. Sărat.

De și s'au dat ordinele necesare de autoritățile în drept, de și societatea noastră pe cât a fost cu putință a căutat să observe respectarea acestei dispoziţiuni, totu-și spre nenorocire în țara noastră această lege, după cum ne relatează d-l Ioan I. Lupașcu, paznic public pentru paza vânatului în întreaga tară, este cu desăvârșire eludată chiar de către cei ce sunt puși a o respecta. Ea nu se aplică absolut de loc și dacă se văd cazuri de procese izolate acestea iau naștere fie din răzbunare, orică instanțele găsesc că cazurile nu prezintă gravitate, întru cât faptul de a ucide un vânat în altă epocă decât cel legal nu constitue un prejudiciu pentru nimeni.

Cea ce prezintă importanță în comunicarea ce vă facem este următorul fapt, față și de cele de mai sus comunicate:

D-l Lupașcu ne atrage atențiunea că având eri la tribunal un proces, în apel, inculpatul un birtaș din oraș „Anagnoste" a fost achitat pentru motivul că de și s'a găsit o făzăniță la dânsul cumpărată în scopul de a fi pusă în consumație, dela un braconier, de și confiscată și constatată contravenția în virtutea legei, dar avându-se în vedere lipsa de carne (în general de hrană) din cauza răsboiului, un decret-lege apărut în 9 sau 19 Ianuarie a. c. permite vânătoarea oricărui vânat și în orce timp, pe baza căruí decret-lege inculpatul a fost achitat, de și d-l paznic public Lupașcu, a căutat să justifice pe de o parte prohibirea vânătoarei fazanilor și a căutat să interpreteze că legiuitorul n'a înțeles și vânarea acestor rare păseri, care fac podoaba țării noastre.

Cu mult regret a plecat din instanță văzând cât puțin interes și concurs dau chiar instanțele în drept și nulă importanța reprezintă această lege relativă și cât de însemnat interes prezintă la noi acest fermecător sport.

Această descurajare și indiferență ce se aruncă din toate părțile ne puue în evidență cât de înapoiați suntem în cea ce privește cruțarea vânatului la noi față de alte tări, că de și în țara noastră până și copii se intitulează vânători, toți dar absolut toți, cu rari excepții de simțul respectului

legei şi umanităţei, toţi zicem sunt nişte braconieri încarnaţi pe care orfce asprime a legei nu-i poate aduce pe calea cea bună.

Iată ceace ne-a preocupat şi ne preocupă în principal şi în ce direcţiune am căutat în totdeauna de a lupta, dar fără rezultat.

Profităm de cazul neplăcut al procesului de eri, pentru a vă ruga, să binevoiţi, a atrage atenţiunea Onor Miniterului de Domenii, că rău s'a făcut legea decret, generalizând cazul, că se putea şi trebuia să se ţină seamă de decisiunea Consiliului de Miniştri citată mai sus. Că fazanul nu este un vânat obişnuit în ţara noastră şi că trebue cu multe sacrificii cruţat, căci el nu există decât în acest judeţ şi în Tutova la d-l Crisoveloni care înainte de războiu avea crescătorie. Afară de aceasta carnajul care s'a făcut de Ruşi şi Germani în timpul ocupaţiunei a determinat ca această pasăre să devină astăzi cu desăvârşire rară.

UNA DIN REŢETELE CONTRA BRACONAJULUI

Neîncrezător cum de altfel sunt mulţi, că nu vom putea reuşi a lupta contra ţăranului-braconier, care este cel mai serios distrugător al epurilor, un prieten al meu, căruia i-am propus a reprezenta interesele societăţei noastre, îmi pune următoarea întrebare, pe care am crezut-o necesară a o publica în întregime şi ai respunde chiar prin coloanele acestei reviste socotindu-o necesară şi altora, care ar dori să ajute Uniunea:

„Ideia ta e admirabilă şi nu cred să se găsească vre-un vânător care să nu o aprobe."

„Îţi cunosc firea: blând, cu multă răbdare, stăruitor, fin şi neînduplecat acolo unde trebuie să nu cruţi."

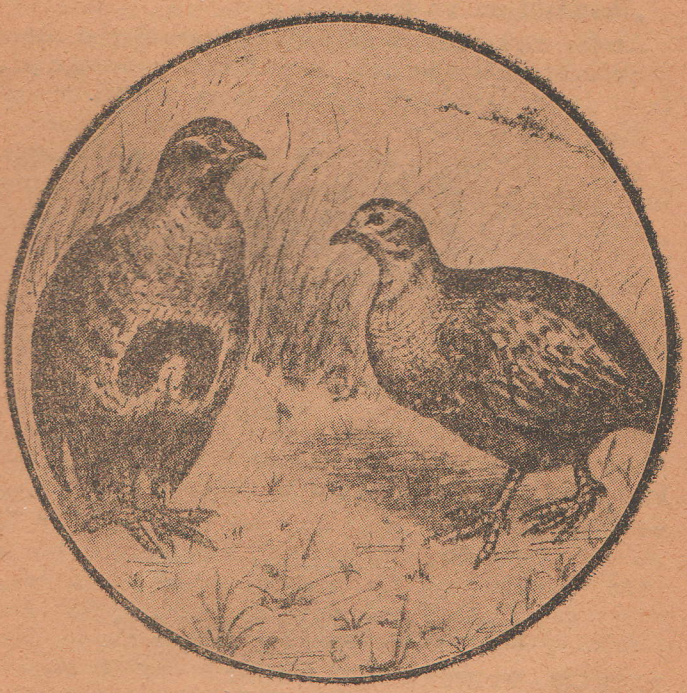
„Reuşita o văd sigură, te văd în totul în mica revistă care este elegantă ca formă şi plină de muncă ca fond căci fără laudă alcătuirea statutului îţi face multă cinste."

„Dacă nu te-aşi cunoaşte, te-aşi sfătui să nu descurajezi dacă vei avea mici decepţii, mici piedici puse de vre-un oarecare, care necunoscându-te îşi închipuie că ai fondat această societate cu ideia de a trage foloase materiale, dar repet, cunoscându-te ştiu şi prevăd spiritul şi sângele rece cu care vei privi la svârcolirile sale zadarnice, spunând la cei ce te vor provoca:"

„Câinii latră, caravana trece." Să revenim la ceea ce îmi propusesem să te întreb prin aceasta scrisoare."

„In prejurul nostru aci, sunt câte-va sate unde de altfel ştii şi tu sunt câte 4—7 vânători în fiecare şi care nu vânează decât la iepuri şi aceasta la pază, în timpul nopţei şi mai cu seamă acum când un cartuş costă 4—5 lei bucata, vezi bine că nu-i convine al strica pe o prepeliţă, el nu vânează pentru distracţie, pe un iepure poate lua vorba lor 3—4 poli."

„Aci voiam să ajung, dă-mi reţeta, credemă că sunt sigur că o ai, dealtfel şi eu am o reţetă însă

aşi voi să fie în aşa mod administrată încât resultatul să-l văd încă dela început"...

Iubite amice,

Am primit cu multă bucurie măgulitoare ta scrisoare, la care am crezut necesar a respunde în mod public.

Ştiu că m'ai fi mustrat dacă îţi dădeam numele aci, sau dacă aşi fi lăsat a se înţelege cu cine corespund.

Legea poliţiei vânatului în scurt e o lege bună. Ea a fost completată şi va fi încă. Aceasta ţi-o pot afirma. Răbdare şi tutun!

Cauza că roadele ei sunt slabe e că iniţiativa particulară n'a existat până acum, care să o ajute. Noi

vânătorii n'am fost bine organizaţi, n'am fost conştienţi de misiunea ce avem de îndeplinit.

Totul depinde de noi.

Reţeta ce-mi ceri e foarte simplă :

Iată ce ne zice art. 17 din legea poliţiei vânatului :

„Vânătoarea este interzisă noaptea." Ori d ta. singur spui că ei vânează numai noaptea, deci braconează.

E suficient. în urma unei declaraţiuni dată de 2—3 vânători din localitate, ca prefectura judeţului să refuze liberarea permiselor acestor ţărani pe baza art. 27 al. 4 care ne zice:

„Permisul nu va fi liberat :"

Acelor care sunt cunonscuţi ca braconieri o adresă la judecătoria respectivă, care să facă cunoscut postului de jandarmi din comună să ia măsuri.

Deci iată reţeta.

Iată modul cum trebui să procedezi în aseminea împrejurări. Judecătorii, primarii, jandarmii, agenţii de poliţie, agenţii silvici, grenicerii, păzitorii de vânat publici sau privaţi-juraţi şi în general organele de control sunt deprinse ca legile să se aplice singure fără de nici o osteneală sau bătaie de cap, de aci imperioasa necesitate ca prin iniţiativa particulară să putem aplica legea.

Societatea noastră a călcat pe teren sănătos. Roadele să întrezăresc, rămâne ca fiecare să pompeze în toate direcţiunile şi ca reprezentanţii uniunei să-şi facă datoria, şi succesul nu va întârzia de a fi văzut de fiecare. —S—

DE ALE VÂNĂTORILOR

RAŢELE AMERICANULUI HOUST

Americanul Houst, cu ocaziunea trecerei prin ţara noastră, oprindu-se într'o localitate de baltă şi văzând bogăţia de vânat şi în special de raţe, ce se găsesc la noi, îi veni în minte un nou mijloc de a vâna raţele.

Rugă gazda să i procure un dovleac mare. care să aibă coadă şi chiar ceva frunze uscate, o plasă de peşte şi o foarfecă mare.

Luă un cuţit taie un capac la partea opusă cozei la dovleacul ce i se aduse atât cât intra capul înăuntru, îl scobi cu un cuţit până se subţie pretutindeni, introduse capu în dovleac şi în dreptul ochilor îi făcu două găuri. Din plasă îşi făcu un sac şi îşi invită gazda la vânătoare.

Curios de cele ce trebnia să urmeze, invitatul americanului Houst, primi cu bucurie invitaţia făcută.

Ajunşi la gârlă, americanul ochi din depărtare un cârd de raţe pe baltă, luă măsurile spre a nu fi bănuit de raţe

se desbracă, introduce capul în dovleac, puuând sacul ca un şorţ în faţă, având grijă aşi atârna de mijloc foarfeca şi intră în apă până la gât, înaintând spre raţe,

La vederea dovleaculni care părea a pluti pe apă, raţele înaintau spre el căutând a-l ciuguli. Americanul cu răbdarea sa proverbială prindea, una câte una, raţele de picioare, le afunda în apă şi cu foarfeca le tăia gâtul şi le punea în sac.

Tot cu acelaşi sânge rece se îndreptă spre mal, căutând a nu le speria pentru viitor.

Americanul, american rămâne.

IEPURELE LUI BOQUENTIN

de Lajarrige

Erau patru prieteni care discutau cu pasiune asupra modului de a împuşca iepurile, părerile erau împărţite când unul dintre interlocutori pe care ceilalţi îl numeau Boguentin, începe astfel:

„Aveam vre-o 20 de ani mai puţin decât acum, când satisfacem pasiunea ce o avem pentru vânătoare, cu ardoarea, unui neofit, cu păr mai mult decât acum şi mai ales fără reumatism Tatăl meu, în urma succesului unui examen oarecare, a înlocuit cu un bun hammerless pe care l-am avut până acum la vânătoare, vechiul „pétoire.“ Inzestrat cu această armă care după spusa unui bătrân păzitor care se pricepe, ar trebui să împuşti în orice moment şi să tragi la nemurire. Eu hoinăream în tot timpul şi pe orice fel de câmp. Dar vai, ardoarea şi stăruinţa mea nu egalau neîndemânarea mea. Şi cu toate aceste. D-zeu ştie dacă nu am cetit cărţi de teorie asupra modului de a vâna şi asupra balisticei; ştiam chiar pe dinafară pasagiile principale. Dar cartuşele mele! cu câtă strictete le puneam bine după ce le cumpăram dela cei mai renumiţi armurieri. Vai, de abia potărnichile îşi luau sborul, deabia iepurile îşi făcea apariţia, îndată 2 focuri plecau aşa de repede din arma mea, încât nici nu aveam vreme să pun în practică faimoasele teorii. Ah, şi de data asta îmi ziceam, şi atunci acelaş lucru se întâmpla şi greşurile se succedau.

Câinele meu — căci cumpărasem un câine, un brav „bleu d' Auvergne“ era tot aşa de indiferent, pe cât eram de nervos, câinele meu care în primele zile îşi îndeplinea foarte bine rolul, până mai întâi surprins de neizbânzile mele continue, mai apoi încearcă să prindă vânatul din fugă şi sfârşi prin a nu se mai ocupa de mine. La sfârşitul zilei a 8 el nu binevoi măcar să mă însoţească, Şi cu toate acestea eu mă duceam mereu cu aceiaşi pasiune însoţit de urarea ironică „Bonne chasse“ a bucătăresei.

Intr'o dimineaţă de octombrie, (cu câteva zile înainte de deschiderea cursului la Facultate de Drept diu Paris, unde trebuia să mă duc) pe când am proorocit numai o jumătate duzină de epuri şi pe când mă întorceam acasă foarte rău dispus, zării un bătrân braconier din localitate.

Natole, care ieşea din pădure purtând pe spate un sac voluminos, în imposibilitatea în care era de a mă evita, el se

îndreptă decis spre mine, râzând cât îl ţinea gura şi cu mâna întinsă „A! Bonjur, D-le René, D-voastră aţi vânat mai mulţi iepuri? Le-aţi făcut muzică?

Ah! acum vreo 10 ani nici eu nu eram mai puţin lipsit de această mică vermină acum însă eu pot să-i văd alergând şi să culeg ca astăzi aceste crengi de brad ca să încălzesc supa sau pentru aşternutul iedei.

In momentul acesta sacul cu crengi pe care eu îl examinam cu coada ochiului, începu să se agite apoi să danseze pe spatele lui Natole un dans nebun.

D-voastră credeţi că bunul om s'a turburat pentru aşa puţin lucru? oh! nu.

„Dar bine ce vei fi adunat cu sacul şi punând mâna la deschizătura sacului. Ah! ştiu, ca de obiceiu, un iepure s'a ascuns în grămada de cucuruzi şi eu le am adunat cu totul. Cum am auzit acest cuvânt magic, iepure, n'am mai ascultat de loc sfârşitul povestirei şi, n'avui decât o singură idee: a-mi procura animalul.

„Ascultă tată Natole, spusei, încercând de a lua un ton sever, aş putea să te denunţ, să fac să ai supărări, nu fac aceasta, ţi-l cumpăr iepurile d-tale, cât ceri pe el? „Ah. d-le René, aş vrea să vă fac plăcerea însă, este o faimoasă iepuroaică ea cântăreşti, cam vreo 9—10 libre şi 20 gologani libra.“ Eu trec cu vederea asupra târguelei, care fu la sfârşit pentru 7 franci, spre marea bucurie a bunului om, şi apucarăm fiecare spre drumul nostru.

Eu nu voi admira animalul: el purta încă la gât laţul care l'a prins — probabil sub ochii braconierului şi aceasta, văzându-mă a tăiat în grabă restul frânghiei şi l'a băgat în sac repede fără a-l tăia.

Ce frumos şi greu era iepurele meu: şi cum se sbătea, pe când eu mă pregăteam să-i aplic după ceafă lovitura de graţie.

Insă. mă gândii adesea, dacă îl voi tăia, el nu va mai purta urmele gloanţelor şi atunci iar nu isprăvesc cu glumele familiei mele, dar mai ales a bucătă resei ale cărei urări mă apelpisau. Ah! le voi arăta că eu am vânat iepurile şi cu puşca mea. Reintrai astfel în pădure. după ce am căutat tulpina unui copăcel, am fixat laţul care ţinea animalul şi am luat dispoziţiile pentru a executa nenorocitul animal.

Am numărat paşii.... 10.... la această distanţă îl voi face bucăţi....încă 10....tot prea aproape.... 20--25....iată distanţa bună. Trebuia să mă grăbesc, căci iepurile numai avea mult să se stranguleze, astfel făcui apel tuturor amintirilor mele şi am repetat toată teoria de a vâna, am ochit mult... inima bătea cu putere..... am tras de trăgaciu..... o detunătură formidabilă, şi apoi iepurile meu, trecu ca un vârtej pe lângă mine, cu toată viteza labelor sale şi mă lăsă aiurit, în cât nu mă gândii să-l dublez.

Am pierdut iepurile, însă am tăiat laţul.

După **Chasser Français.** Traducere de **Jiky.**

MEMBRI FONDATORI

Persoanele notate mai jos au trimis Uniunei sumele specificate în dreptul fiecăreia.

Sumele din coloana întâia reprezintă taxa de înscriere în Uniune, iar cele din coloana a doua sunt donate cu ocazia deschiderei listei de subscripţie, pentru formarea unui fond iniţial.

Cu această ocaziune Uniunea se simte datoare a mulţumi tuturor persoanelor, cari înţelegând scopul societăţei, s'au grăbit ai acorda sprijinul Domniilor Lor.

Balaciu Petre	—	1000	Ciupag Şt. Ştefan .	10	—
Barbu Catargi	10	500	Chiparatu I. . . .	10	—
Dr. Dinu Brătianu . .	10	500	Cantelli Chr. Gamba	10	—
St. Şendrea	10	500	Chirovici Petre . .	10	—
George A. Plagino . .	10	500	Sub-lt. Druţă Vasile	10	—
Mih. Cantacuzino. . .	10	500	Dumitriu D. . . .	10	—
C. Iarca	10	500	Dragomir D. . . .	10	—
Gr. Rioşeanu	10	500	Dumitru Gh. . . .	10	—
N. Ioanid.	10	500	Maior I. Dăscălescu	10	—
N. Schina.	10	300	Mircea V. Frigator.	10	—
Mih. Sc. Pherekyde. .	10	200	Locot. Gavrilăţeanu	10	—
Mih. D. Scraba . . .	10	200	C. Gorciu.	10	—
C. Mărescu	10	200	Guga I. Ion. . . .	10	—
General Cottescu . . .	10	100	Georgescu Alex. . .	10	—
Maior G. Lerescu. . .	10	100	Grădinaru Vasile .	10	—
M. H. Fulga	10	100	Gafencu Petre . . .	10	—
Dr. Zaharescu Karaman	10	100	Hazaparin Iordache	10	—
Dr. L. Skupiewsky . .	10	100	Ioan C. Drăgănescu.	10	—
St. Gaillac	10	100	Jianu N.	10	—
Colonel M. Caribol . .	10	100	Ionescu C.	10	—
Ion Cămărăşescu . . .	10	100	Haralambie I. Ioniţă	10	—
L. M. Leautey. . . .	10	100	Kristu Maxim. . . .	10	—
Dr. Gr. Antipa. . . .	10	100	Lelescu C-tin V. .	10	—
Lt.-col. Folzer Emil. .	10	100	Leonescu C. . . .	10	—
Cosăcescu Nic. . . .	10	40	Lupascu I.	10	—
Spălăţelu Virg. . . .	10	40	Lăzărescu C. . . .	10	—
Soc. «Şoimul Putnei» .	—	30	Lupu C.	10	—
Rădulescu Telemac. .	10	30	Lupu Stan	10	—
C. V. Deciu.	10	20	Manuelide Em. . .	10	—
L. Spreitzer.	10	20	Martian C. V. . . .	10	—
M. Rădulescu	10	20	Mihăilescu Al. C. .	10	—
Christescu G.	10	10	Meşter Arpad . . .	10	—
Dr. Th. Popescu . . .	10	10	Meşter Eduard . .	10	—
Jean Cristodulo Karydis	10	10	Marinescu Gr. . . .	10	—
Ioan Brădeanu . . .	10	10	Macovei C-tin. . .	10	—
J. Dufec	10	10	Mitroi Voicu . . .	10	—
Jos Enăchescu. . . .	10	10	Nedelescu Lache. .	10	—
Alex. Gh. Popovici. .	10	—	Neculau V. N. . .	10	—
T. Paşcanu	10	10	Neculau Didi V. .	10	—
S. Apostolescu. . . .	10	—	Nistor I.	10	—
Maior G. Atanasiu . .	10	—	Nicolescu Al. M. .	10	—
Gh. Angheluţă. . . .	10	—	Niţă Nic.	10	—
Miltiade Antonescu . .	10	—	Niţulescu Petre . .	10	—
Alexandrescu Costake.	10	—	Pătraşcu G. Gr. . .	10	—
Th. Armenopol. . . .	10	—	Popescu G. R. . .	10	—
Anibal Bene.	10	—	Popovici Ion A. . .	10	—
Maior Borislawsky St.	10	—	C. Hagi Panteli . .	10	—
Jean C. Buiuck . . .	10	—	Popescu C. A. . .	10	—
Bondulescu Iordan. .	10	—	Petculescu G. . . .	10	—
Bratu Ion Nic. . . .	10	—	Pitza I. B, ...	10	—
Bucur Nicolae. . . .	10	—	Petrescu C-tin. . .	10	—
Boezio Dimitrie . . .	10	—	Rainer Iosef . . .	10	—
Egon Boemches . . .	10	—	Radovici G. G. . .	10	—
Caraside N.	10	—	Rizescu Gh. . . .	10	—
D. Carp	10	—	Lt.-col. Eug. Şendrea	10	—

Zinovic Orheiu . . .	10	—	Stefanopol Alex . .	10	—
Ioan D. Revencu . .	10	—	General Savopol . .	10	—
Stănescu C-tin S. . .	10	—	Tudor Filip D. . .	10	—
Stavrescu D.	10	—	Voitescu I.	10	—
Seci Carol	10	—	Venert G.	10	—
Dr. Fl. Sărăţeanu . .	10	—	Zamfirescu C. Z. .	10	—
			Total lei . . .	1200	7270

(Continuare în numărul viitor).

ÎNSEMNĂRI

Uniunea Generală a Vânătorilor, face cunoscut membrilor săi şi în special tuturor persoanelor că nu are nici o legătură cu Cercul sau Cooperativa Vânătorilor.

Uniunea are scopurile ei bine determinate prin statut, având ca ţel binele general vânătoresc şi necăutând a face vre-o concurenţă actualelor societăţi de vânătoare, excluzând intenţionat din scopurile ei arendările de terenuri de vânătoare şi căutând ca prin participarea tuturor amatorilor de vânătoare, pe o scară cât mai largă să împlinească un gol, atât de mult simţit, în sfera vânătorească.

* * *

D. Dinu R. Golescu, preşedintele Uniunei Generale a Vânătorilor, mulţumeşte tuturor persoanelor care au binevoit a răspunde la apelul ce d-sa le-a adresat, contribuind la constituirea Uniunei pe o bază solidă şi ale căror roade se pot întrezări.

R. V.

* * *

Se atrage atenţiunea tuturor vânătorilor că, conform tabloului anexat la taxa permisului de vânătoare pe anul curent şi extras din legea asupra poliţiei vânătoarei, nu se permite vânarea potârnichilor decât până la 1 Noembrie.

* * *

Uniunea mulţumeşte tuturor persoanelor care i-a dat concursul, propagând în cercul cunoştinţelor sale importanţa Uniunei, grăbindu-se în acelaş timp, a ne trimite şi taxa de înscriere.

* * *

Revista Vânătorilor fiind organul Uniunei Generale a Vânătorilor cu scopurile sale bine determinate prin statut, este o tribună liberă pusă la dispoziţia tuturor amatorilor de vânătoare şi de progres în această direcţiune.

* * *

Consiliul de administraţie al societăţei de vânătoare din Focşani, «Şoimul Putnei» s'a înscris în întregime ca membri ai Uniunei Generale a Vânătorilor.

Exemplul dat e o încurajare pentru Uniune şi un bun exemplu pentru celelalte societăţi.

* * *

Toate societăţile de vânătoare, din întreaga ţară, sunt rugate a ne trimite statutele, regulamentele, notele istorice a înfiinţărei lor precum şi lista consiliului de administraţie pe anul 1919, spre a fi publicate.

* * *

Uniunea Generală a Vânătorilor roagă toate societăţile de vânătoare din întreaga ţară, a da delegaţie unei comisiuni compusă din 3—4 persoane, care se reprezinte interesele Uniunei în localitate, comunicând în acelaş timp Uniunei numele fiecărei persoane şi adresa.

* * *

In comunele unde nu sunt societăţi de vânătoare persoanele cu dragoste de acest sport, sunt rugate a se adresa Uniunei Generale a Vânătorilor pentru a i se oferi titlul de reprezentant şi a i se da toate indicaţiunile necesare.

* * *

Uniunea Generală a Vânătorilor se simte datoare a mulţumi tuturor persoanelor cari au binevoit a colecta taxele de înscriere în Uniune dela cunoscuţi şi amicii domniilor lor şi expediindu-le prin mandat poştal.

Printre aceste persoane putem număra pe d. S. Apostolescu din Ploeşti, d. Alex. M. Nicolescu din Călăraşi, d. Egon Boemches din Câmpina, d. I. Lupascu din Focşani, etc., etc.

* * *

Societăţile de vânătoare, reprezentanţii Uniunei Generale a Vânătorilor şi în general toţi vânătorii din întreaga ţară sunt rugaţi a ne trimite dări de seamă asupra vânătorilor care se fac, fie individual, în grupuri sau prin societăţi, spre a fi publicate în revistă.

* * *

Societatea de vânătoare «Şoimul Putnei» din Focşani, pătrunsă de importanţa Uniunei Generale a Vânătorilor i-a donat suma de 30 lei.

* * *

Domnul V. G. Spălăţelu, avocat, Silistra, trimeţând Uniunei 40 lei, sumă ce se obligă a o dona regulat în fiecare lună, Comitetul de direcţiune al Uniunei îi aduce mulţumiri.

Deasemenea d-lui locot. Oct. Gavilăţeanu care se obligă a dona în fiecare lună câte 10 lei, Comitetul de direcţiune îi aduce mulţumiri

* * *

Pentru anul 1919—920 consiliul de administraţie al societăţei de vânătoare «Şoimul Putnei» a fost astfel alcătuit:

D. C. Gorciu, preşedinte; d. C. Leoneseu, vicepreşedinte d. I. I. Lupaşcu, casier-secretar; d. C. Z. Zamfirescu, membru-consilier; d. V. Neculau, membru-consilier; d. Didi V. Neculau, maistru de vânătoare.

* * *

Taxa de înscriere în Uniune fiind numai de 10 lei şi fără nici o cotizaţie lunară sau anuală, fiecare apreciind avantajele ce le poate avea, după urma înfiinţărei Uniunei Generale a Vânătorilor primind în plus şi Revista în mod absolut gratuit, avem convingerea că persoanele neînscrise încă în Uniune se vor grăbi a trimite prin mandat poştal acea mică sumă pe adresa Uniunei.

CORESPONDENŢA CU PROVINCIA

ARGEŞ. — D-lui X, *Piteşti.* 1. Ca reprezentant, trebue să fiţi cel puţin membru activ. 2. Numai membrii onorifici sunt scutiţi de taxa de înscriere.

* * *

BACĂU. — D-lui A. R. *Oneşti.* Chitanţa poştei serveşte drept chitanţă din partea Uniunei.

* * *

DOLJ. — D-lui Gh. N. Popescu, *Craiova.* Vă rugăm a ne trimite adresele deslușite spre a le putea expedia revista.

* * *

VLAŞCA. — D-lui I. Niculescu, *Giurgiu.* Uniunea, conform statutului ce vi s'a trimis, publicat în Revistă, are 3 feluri de membri: 1. aderenţi (care au achitat numai taxa de înscriere); 2. activi (care au donat cel puţin 100 lei Uniunei, plus 10 lei taxa de înscriere); 3. onorifici (care au donat cel puţin 1000 lei Uniunei). Membrii Uniunei nu plătesc nici o cotizaţie lunară sau anuală.

* * *

VASLUI. — D-lui Petre Popescu, *Vaslui.* Pentru distrugerea ciorilor, în locurile unde ele se strâng de obiceiu, se întrebuinţează cu mult succes sânge de animal cu fosfor sau chiar cu stricnină. Fosforul are avantajul că cioara moare mai departe, astfel că nu le sperie şi pe celelalte. Sângele de animal se preferă înaintea hoiturilor, pentru motivul că bucăţile de carne otrăvită din hoituri poate fi duse spre sat şi apucate de vre-o găină şi cum unii din ţăranii noştri nu's pătrunşi de pericolul ce-i poate ameninţa mâncarea unei păsări ce este aproape să moară, o taie şi mâncând-o poate otrăvi o familie întreagă. Se cere multă precauţiune oricare ar fi mijlocul de distrugere prin otrăvuri.

Loc pentru anunciuri

ARTA ȘI ȘTIINȚA

DERMOPLASTICA

— BUCUREȘTI —

STRADA AVEDIC No. 37

(PRIN SOSEAUA KISELEFF)

PRIMEȘTE TOT FELUL DE ANIMALE PENTRU NATURALIZAT (IMPĂEAT) CARI SE VA EXECTUA DUPĂ CEA MAI NOUĂ METODĂ DERMOPLASTICĂ. PRIMEȘTE PIEI DE ANIMALE PENTRU ARGĂSIT ȘI PREPARAREA LOR CA: COVOARE, CAPETE, ETC. PENTRU MUZEELE ȘCOLARE, FURNIZEAZĂ TOT FELUL DE OBIECTE NECESARE STUDIULUI ISTORIEI NATURALE

Loc pentru anunciuri

Loc pentru anunciuri

PREȚUL 1 LEU

MEMBRII UNIUNEI IL PRIMESC GRATUIT

Loc pentru anunciuri

Tipografia „POPORUL“ Bulevardul Elisabeta, 27